

V Prievadzskom občasníku 1/15 bol na s. 12 uverejnený príspevok od B. Matákovkej pod názvom *Obchod pána Kulu*. Redakcia dostala list, nie reakciu na článok, ale doplnenie osobnými spomienkami dcéry Václava Kulu. Sú pripomenutím už takmer neexistujúcej uličky s obchodmi.

Moysesova ulička

Detstvo som prežívala v Prievidzi, ku ktorej ma viažu viaceré milé príhody. Keď som mala 5 – 6 rokov, dostala som prvé kolieskové korčule, ktoré mi otecko objednal z Nemecka, lebo v obchode s knihami predával aj hračky. Pán Kuchárik, prievidzský obuvník, ktorého si mnohí Prievidžania pamätajú ako komickú postavíčku riadiacu dopravu na križovatke gestikuláciou rúk, mi ich pribil na pevnejšie podrážky celých detských bielych topánok. Korčuľovať som sa mohla len po asfaltovom chodníku, ktorý viedol od nášho obchodu celou Moysesovou ulicou až po námestie „pri Kardošech dom“ a späť. Po ceste sa na nich nedalo „jazdiť“, hoci bola vydláždená kockami, bola hrboľatá. Aj keď to už neboli tzv. mačacie hlavy, čiže okruhliaky – riečne kamene, ale kocky, aj tak cesta nebola súca na malé kolieska korčúľ. Môj brat dostal vtedy „šlapacie“ autíčko, na ktorom mohol absolvovať len tú istú trasu ako ja, po chodníku. Toto sa udialo niekedy okolo rokov 1946 – 1947.

Moja spomienka sa ešte aspoň krátko dotkne života v uličke. Naša rodina kupovala chlieb u pána Gregora, ktorý mal pekáreň aj obchod tiež v našej uličke v jej východnej časti. Mamička ma už ako „veľkú“ často posielala do pekárne po čerstvo upečený chlebič. To sme poznali najlepšie my, susedia, lebo uličkou sa tiahla nezameniteľná vôňa „oznamujúca“ ukončenie pečenia čerstvého chleba či pečiva. Ale to každé z nich malo svoju typickú vôňu. Z takého čerstvého chleba bola pre mňa najväčšou pochúťkou na chrumkavo upečená kysnutím vzniknutá vydutina „pupäk“, ktorý som si takmer vždy odlomila, a kým prišla domov aj zjedla. Mamička ma za to herštelovala – kárala, vraj prečo nepočkám kým prídem domov, veď by mi ten „pupäk“ aj tak celý pekne odkrojila. Ale podľa mňa by to už nebolo „ono“, stratil by sa mi zážitok z toho odlomenia ešte práve čerstvého teplého chleba.

Marta Kučárová, rod. Kulová (1939)